

сшилка, и донесе му пусшынскаша си шра пеза, и угосни го колкошо подобръ можеше. Послѣ го остави да оппочине малко на посшилкаша му, а самъ си опише по работаша си. Но едва излѣзна въ гораша, видѣ маймунаша да ходи на двѣ нозѣ на среща му, а съ предницыше си носеше клончеша полны сосъ разны овощія, и положи ги предъ него за благодареніе, защото я е извадилъ опъ дубкаша, и спасалъ ей живошашъ.

Древосѣчецо ги взе, и ги занесе въ колыбаша си, и се радуваше защото ще може да принесе на госпя си добръ обѣдъ, когдато се собуди опъ сънь: и пакъ излѣзна въ гораша, за да насѣче нѣкое дръво, и накладе огнь въ колыбаша си зарадъ новаго своего госпя и друга.

Но понеже удалисе доволно въ гораша, видѣ съ големо удивленіе спрашнаго онаго лва да иде на среща му, и да носи въ усшаша си една прекрасна и многоцѣнна корона, която за благодареніе положи предъ нозѣше на дрвосѣчца, и удалисе абіе: Кояшо и прія дрвосѣчецо въ рлицѣше си, и взе я сосъ себе си, и положи я на полица която имаше въ колыбаша си, на госпя си обаче не рече нищо зарадъ нея, защото я имаше за вещь непошребна, а швердо я и не знаваше що е